

Kategorie A:

1. místo : **Nela Fialová**
Velká Dobrá

Bobr a Kobra

Může kobra
sežrat bobra?
To jsou hloupé otázky.
Velké kobry
spolknou bobry.
Vyplivnou jen ocásky.

Praskne kobra,
když sní bobra?
Odpovědět dovedu.
Bobra slupne,
pak si schrupne.
Vzbudí se až ve středu.

2. místo: **Vojtěch Jaroš**
Gymnázium Rakovník

Zpráva o stavu Země

Dvacáté první století
to jsou je n továrny, markety, haly.
Zdá se to jako prokletí,
že se hned další staví!

Odpadky zdobená krajina,
kdo se má na to dívat?
Za chvíli zbude jen planina.
O čem pak budeme zpívat?

Červená kniha ohrožených druhů
přidává každý den list.
Možná, že za pár let
o zvířatech budeme jen číst.

Kácíme pralesy, kutáme zlato...
Pojďme to zastavit, stojí to za to.

3. místo: Michaela Pluhařová
Gymnázium Rakovník

U moře

Jadran šumí, voda pění,
já se courám po pláži.
Zrovna velké vedro není,
a neštípou komáři.

Cikády řvou, květy voní,
vracejí se hejna lodí.
Slunce klouže z oblohy,
žbluňkne přímo do vody!

Čestné uznání: Sára Krausová
Gymnázium Rakovník

Miminko

V postýlce spí miminko,
ztiš telefon malinko!
Dělá hodně velký hluk,
Je třeba hned vypnout zvuk!

Miminko se vzbudí snadno,
zahrávat si není radno.
Z andílka se lehko stává
čertík, který pobrekává.

Čestné uznání: Lukáš Hocek
Gymnázium Rakovník

Koloběh

V létě slunce zpívá,
v zimě v mracích klímá.
Nevydrží být jen hezky,
často prší, švihaj blesky.

Šustí spadlé listí stromů,
každý hledá cestu domů.
Zima přijde za chvíli
a celý svět nabílí.

Čestné uznání: Jiří Ryjáček
Gymnázium Rakovník

Zima

Mrazivá zima všechno změní,
chodník i cestu vidět není.
Bělostné krajky na stromech
a ostrý vítr
bere dech.

Nad střechy stoupá šedý dým,
hustý tak, že nic nevidím.
Šedý je kraj a šedé nebe,
zdá se,
že všechno tuze zebe.

Když se však mraky rozplynou,
zem promění se na jinou.
Jiskrně třpytnou parádu
vezme si
jako do bálu.

Čestné uznání: Luce Parkmanová
Gymnázium Rakovník

Probuzení

Z neděle na pondělí
sním svůj krásný sen.
V tom budík vztekle zvoní:
„Vstávej, je tu všední den!“

„Škola je tu! Hola, hola!“
máma křičí z kuchyně.
„Vstávej, Luci, škola volá,
na stole je snídaně.“

Jen co vlezu do koupelny,
zmizí radost, proč asi?
Podívám se do zrcadla,
pane Bože, mé vlasy!

Leknutím se probudím.
Co se to tu děje?
Mamka sedí na posteli
a krásně se směje.

Kategorie B:

1. místo: David Kořínek
Hradec Králové

O dům dál

Jsou to večery vítězů
a rána poražených

zas ležím dobitý na jakési
náplavce dalšího dne
a začínám tušit
že tohle není
Indie

Jsou to jen rána vítězů
a večery poražených

občas nezbývá
než polykat

meče

a jindy prostě
jen
jít
o dům dál

jsou to
jen
večery a rána

2. místo: Klára Gabrielová
České Budějovice

Tobě

Voníš, jak probuzení v lese,
kdy slunce ještě skoro spí,
zasněné prsty chladí v rose,
k jehličí spěšně přivoní.

Záříš jak podvečerní okna,
vlídně a teple do ulic,
jsou něžná, oranžová, žlutá
a mlčky zvou mě do světnic.

Zníš jako tiché zacinkání,
snad útlý kotník s rolničkou,
jimž břišní tanečnice mámí
do rytmu zvonící skleničkou.

Jsi kouřem z vonných tyčinek,
zvláštní a sladce štiplavý
s příchutí skořice, rumových pralinek
bolestí ze štěstí, které mě zaplaví.

3. místo: neuděleno

Čestné uznání: Tereza Kubisková
Praha 6

Na dosah i blíž

Do krabičky od sirek si zabal
chuť poznávat svět.

Do krabičky od parfému,
vůni, co dává nejkrásnější květ.

Do krabice od bot si zabal
sílu a velikost hvězd.

Do ručníku
krásu hor a šepot řek.

Do krabice od cukroví
zvuk lákání na křižovatce cest.

Do ponožek
veškerou tvou radost i vztek.

Do dopisní obálky
vyznání a všechny city.

Pak všechno vem a spal.
Za tu dobu co jsi balil,
za tu dobu co jsi spal,
čas ti všechno vzal.

Čestné uznání: Veronika Holečková
Gymnázium Rakovník

Puškinovské variace

I.

V každém doteku tvých dlaní
cítila jsem pohrdání.
Teď už mi nic nepomůže,
bude jenom stále hůře.

Samota mi smysly mate,
zhasni už, ty slunce klaté!
V hrudi srdce těžce buší,
je to rána pro mou duši.

Vše mi rázem v mlze splyne,
proč jsi, milý, líbal jiné?
Proč jsi hladil cizí líce?
Nebaví mě život více...

Tak žadoním na stokrát
chop se meče, milý kate!
Setni moji hlavu z těla,
věčným spánkem spát bych chtěla.

II.

Báseň? Jen pustý nářek slov.
Láska? Bohužel soubor katastrof.

On se chová jako prase,
po Olze je Táňa zase...
Že zahýbá? Žádná běda -
od deseti do oběda.
Potom domů povalí,
než se flirty provalí.
Troška tance, květina...
Tím obvykle začíná.
Těší se až jeho list
plná citů bude číst
Pak do kina... a procházka -
vážně tomu říká láska..
Když už ji má v náručí,
dál za city neručí.
Prostě Táňa už je pasé,
teď po Lídě zase pase.

Nakonec?

Je ticho.

Zoufalé.

Tak rychle pohasly oči.

Zemdlený hlas zní ozvěnou

jen v nás.

Co zbývá?

Postavit

dřevěný

křížek.

K němu se chodí snáz.

V zahradách smrti zpívají ptáci.
A vzpomínky? Pomalu se ztrácí.

KATEGORIE C:

1. místo: Pavlína Kollárová
Frýdek – Místek

Polévka

Letošní polévka se mi nepovedla
Je přesolená štiplavá a přesto chutná planě
Byl špatný rok
Mrkev nedozrála
a zvadlá petržel ztratila úsměv
vůni a barvu postrádá
Jíšku jsem připálila
hořkým výčitkami žvanec zahustila
S cibulí krájela jsem pláč na slzy
a do polévky přidávala
Pálí
horká jako mé srdce
Tak proč tě nehřeje
Špatnou jsem polévku uvařila
Odešel jsi
ani prostřít jsem nestačila

**2. místo: Pavel Vydra
Pecka**

Otisky vzpomínek

Snažil se vnořit do verše
Rembaudova Opilého korábu
„Zpil jsem se láskou“
Po těle zimnice
s proklatou sázkou
Opakuje do nekonečna
její slova
„Nostalgie je mrcha“
Asi má pravdu
Zavírá oči a prchá

**3. místo: Pavla Zandlová
Dolní Ziměř**

Hloubky

Jsou hloubky ticha věčně beze změny,
jen povrch brázdí čáry ran a slov.
A země temně tepe pod kameny.
Jak dálkou ve mně jemně taví kov.

Je dávný tepot neúprosně známý,
tak známý, že se neptám proč a kam.
Ta země temně tepe legendami.
Třicet a devět let jí naslouchám.

**Čestné uznání: Jana Brnušáková
Běštín**

Noty

Slzy se kutálí po papíru
Našly si cestu
po pěti linkách
do vesmíru.

Stromy ten hlas
co dávno znám
vrátí pak houslím
a kolébkám.

**Čestné uznání: Dana Šubrtová
Kosmonosy**

Rudé řeky

Ráda se dívám
Na tvoje ruce
Do klidu položené

Pod kůží modré
Chodbičky krve
Skrývají řeky rudé

Něco je pořád žene
Zrychlují rytmus
I mého srdce

**Čestné uznání: Jiří Červinka
Mělník**

Láska po ránu

Chvěje se kapénka rosy
na poustevníčkově pavučince,
procházím-li se bosý,
v hebounké ranní jatelince.

Sluníčko po ránu vnoří
do lidských duší proud energie,
jež výheň lásky rozhoří
a v bolavá srdce ji vlije.

Po ránu každý vždy pozná,
že bolest z marné lásky se ztratí.
Však katastrofa je hrozná,
když neumíš vůbec milovati!

Srdce je reaktor Lásky,
po ránu čerpá vždy sílu z nebe,
strhněme s tváří d'áblový masky
a druhého milujme více než sebe.

Kategorie D:

1. místo: Magdalena Pokorná
Třtice

O prvopočátcích

Tma
pomaličku skapává
z oblohy
Tma černější než noc
na hoře Moria
chvíli před tím
než Bůh poprvé hrábne do hlíny
zahleděn na protější stráň
pozdější Olivetské hory.

Právě teď
se tam v klidu
popásají bělaví koně
naděje

1. místo: Pavel Šubrt
Kosmonosy

Chvíle

Je tichá chvíle
a v ní jak pod skleněnou deskou
neslyšný šepot hlasů.
Po korzujících tělech žen
střílí slunce horké šípy,
mužům se jen tají dech.
Je teplý den
a svět kolísá pod palbou
novinek a zpráv.
Tvé tělo hoří představami.
Je tichá chvíle
a v ní jak za pavučinou
teskníme
po zastavení času.

2. místo: Martina Masaříková
Praha 9

Klenba přezíravosti

pod gotickými oblouky obočí
zračí se věže katedrál
z přílišné výšky rozechříváš
oblačné kotoučky
a vinou neuchopitelné krásy
pro mne už není místo v duhovce

nežádám o pozornost
když úsměv tvář nebrázdí
neklekám v prosbě
lem šatů nezlíbá kámen podlahy

odpouštím
přestože zvonice stesku
pálí
v prsou

3. místo: Zděnek Salava
Praha 4

Osel a veš

Když šel osel do Osla,
veš se do něj zakousla.
Leckdo by to nestrpěl,
osel to však vydržel.
Vši se v Oslu líbilo,
oslu nejlíp nebylo.
Když ta cesta skončila,
veš hned kamsi zmizela.
Ale stále cestuje,
ráda světa užije.
A když mluví o Oslu,
ani zmínka o oslu,
byla tam prý předloni
a jela tam na koni.

Čestné uznání: Svatava Mášová
Kroměříž

V hudební škole

Na chodbách hudební školy
je ticho protkáno
výkřiky tónů
Ozvou se housle
a trumpety k tomu
Není to koncert
jen ladění nadějí
Čím odvážněji tóny zaznějí
tím zkušenější malí hráči jsou
Jednou svou hudbu možná vnesou
do ulic, do parků i do koncertních sání
Podobni skřivanům
s posláním radosti
jež lidi
lidmi činí

Čestné uznání: Tereza Hejdová
Třtice

Rozmarné léto

Miluji všechny rozmary léta
Průtrže slz
i kratinké bouřky
při kterých štěkají slova
jako kulometná palba
Oblačno i zakaboněno
kdy se ti nosík moldánkově nakrčí
a přísná vráska rozbrázdí čelo
Miluji slunečnou záři úsměvů
i rozpačitá uzardění
cejchovaná blankytným pohledem

Ale nejvíc
nejvíc miluji
tvou kůži
prosáklou sluncem